

אני מתכוונת. ההרפתקאה המינית הראשונה שלי היתה כשהייתי בת שבע-עשרה. עם ישראל, תאמינו או לא. שמו היה אלכס פיישר. אני לא יודעת אם התאהבתי בו. מה זאת אהבה? אני אהבת את כולם, כולם אהבים אותי.

אבל הגברים הישראליים לא יודעים לתת את עצמם. הם לא יודעים שלהיות גבר אין פירושו להתרוצץ ממיטה אחת לשנייה. הם לא יודעים שגבר יכול להי רגע ולתת את עצמו לאשה. אילו ידעו, היו יותר מאושרים. אשה נותנת הרבה לגבר. היא נותנת את עצמה.

אני פתוחה, חופשייה. אצלי הכל חופשי-חופשי. אנשים לא מבינים את זה נכון. כל גבר שני שאני פוגשת, מנסה להכניס

רושקה רוזן
תמימה ופראית

אותי למיטה. לייצמי היו רק מעט הר-פתקאות עם גברים ישראליים. היה אחד, יצחק בלש, בדיוק מה שאשה צריכה: גבר מושלם. אבל הוא אמר לי שהוא לא רוצה באלאגאן.

הייתי אתו הרבה זמן, וכשהעניין הפך רציני הוא קם ונסע. היה אחד מוני, שאני לא זוכרת את שם מישפתחו. אבל הוא היה באלאגאן אחד גדול, ממש כאבראש. היה השחקן ארנון צדוק. היה לנו טוב ביחד, התאמנו יפה. הוא התאהב בי. אמרתי לו, הוהרתי אותך, שלא כדאי לו. אבל זה לא עזר. היינו ביחד ארבעה חודשים. לא גרנו יחד, כי אני אף פעם לא גרה עם גברים. אני מוכרחה להיות עם עצמי, אלא-אס-כן אני מוצאת משהו מושלם. ואת זה עדיין לא מצאתי.

מכל הבחורות שהכרתי בארץ, יש רק בחורה אחת שמצאה חן בעיני, בחורה אחת שהיא בראש שלי. וזאת שיבא. היא באמת, עליהכיפאק, פגשתי אותה דרך חבר שלה, סטיב. היא צילצלה אלי, שאלה אותי אם אני רוצה לרקוד איתה. מאז אנחנו ביחד.

אחרי הופעה עם צביקה פיק מתנפלים עלינו, כימעט קורעים אותנו לגורים. הקהל ממש משתולל בהופעה שלנו. כעת, לשיבא ולי יש תוכנית לנסוע ליוון, אולי נעבוד שם בהצגה. גם פה, בארץ, הציעו לי לע-בוד, בקומדיה שמביים הבמאי יואל זילי-ברג. אבל סירבתי. אני לא מבינה את השפה, ועד שלא אבין מה אני אומרת. לא אשתתף בהצגה שבה עלי לדבר.

יש לי גם הצעות להופיע בסרטים. אחת מהן היא מהבמאי אסי דיין. מיששו שרוצה להעלות בארץ את הו כלכותה הציע לי לככב במחומר. לפני שנים, באוסטרליה, סירבתי לאותה הצעה עצמה. בארץ אהיה מאושרת לעשות את זה, כי עירום לא מרתיע אותי.

אני באמת אהבת את ישראל, ואם האני שים פה יקחו אותי כמו שאני, ולא ינסו לשנות אותי - כי אני לא רוצה להשתנות - אני בטוחה שקיה לי פה טוב.

(המשך ממעמד 35)

שלו. לג'ורג' צ'אקריס ולי היה, מיספר' משותף. הייתי החתיכה היחידה מבין כל החתיכות שהסובבו במועדון, שהומנה למסיבות של הגדולים. כי אני טיפוס של מסיבות. איפה שאני, שם יש מסיבות. יום אחד החלטתי לנסוע להונגריקונג. שם, ידעתי, עושים סרטים, אפשר לעשות קריירה. התקשרתי עם חברת-הסרטים הי גדולה ביותר בהונגריקונג, חברת האחים שו, והם החתימו אותי מייד על חוזה. הש-תתתי בסרט שנקרא בית-הבובות העשוי במבוק. הסרט מספר על קבוצה של שבע אחיות רחמניות הכלואה במחנה-ריכוז יפני בזמן מלחמת-העולם השנייה, ועוברת ע-נויית-הופה, כולל קיום יחסים עם הכוב-שים היפאניים.

לי היתה בסרט סצינה הומוסקסואלית. קיימתי יחסים עם המפקדת הנשית של מחנה-העיוניים, שהיה מעין סטאלג. תאמינו לי, לעשות אהבה עם השחקנית הסינית היה הרבה יותר נעים מאשר לעשות אהבה עם איזה סיני קטן. הסרט זכה ל-הצלחה לא-נורמלית. עד כמה שאני יודעת, המפיק מיכאל שוילי קנה אותו והקרנה בישראל. אבל הוא אמר לי שהוא חושש שהצנזורה תקצץ קטעים רבים מאד מן הסרט, המפליא באכזריותו ובנועזותו. אני מקווה שלא, כי יש לי בסרט תפקיד מצויין, ואני רוצה שאנשים יראו אותי כדי שאוכל לקבל תפקידים בקולנוע בי-ישראל.

כל השנים שהייתי במיורח, עשיתי חיים משוגעים. אני אהבת יין, שמש, יוגה. זה טוב בשביל הראש, זה משאיר אותי ביחד עם עצמי, הודו, אינדונזיה, סינגפור, הונגריקונג. בכל המקומות האלה שהם הייתי הייתי מחוסנת, בזכות היוגה. בהונג-קונג הייתי הולכת בלילה ברובעים הסיניים של מעשני-האופיום. יכלו לרצוח אותי, לאנסו אותי, מה לא. אבל אני לא פחדתי, כי היוגה נסכה בי ביטחון.

סכס

על אופנועים

יש לי אנרגיה. אני חייבת להיות עסוקה כל הזמן, אני לא יכולה לנוח. כל הזמן מצפים אותי בהצעות-עבודה. אני לא יכולה שלא להצליח. כך זה היה בהונגריקונג וכך זה בישראל.

לפני שקיבלתי את התפקיד בבית-הבובות ידעתי שאשיג את התפקיד. הם בחנו מא-תיים בחורות אבל לי היתה מחשבה חז-רית לגבי התפקיד הזה. התרכזתי ברצון שלי להשיג את התפקיד, והשגתי אותו.

כך אני עושה לגבי כל דבר בחיים, ואני באמת משיגה כל מה שאני רוצה. אני אהבת חיים טובים, להמר, בעיקר לשחק בק ג'ק ורוולטה.

כשהייתי בג'אקארטה עבדתי בדוגמנות, ועשיתי פירסומות סכסיות על אופנועים, לסיגריות, או התאהבתי בנסיעה מטורפת על אופנוע. כמה שהאופנוע נוסע יותר מהר, כך אני יותר נהנית. אני יודעת שלא יקרה לי כלום. אני עושה מדיטציה ומרי גיעה את עצמי.

אני אהבת נחיות. רק את הטוב ביר-תר. בריכת-שחייה, דירת-גג, מכונת-ספורט, ספינה. היה לי את כל זה. עבדתי כל חיי, אני אהבת לבדד ולהתבודד, להיות עם האנשים היפים ולהפיק את המכסימום מהחיים.

שואלים אותי מה יש לי לחפש בישראל. אחרי כל הדברים המשוגעים שעברו עלי במיורח, כולל נסיונות מרטיטים עם סמים ועם גברים, אני אמרת: אני מאד יהודיה. ארבע השנים במיורח-הרחוק טיהרו אותי, והחזירו אותי ליהדות. מצאתי את עצמי דרך היוגה. היום אני מגיעה כלי-כך גבוה, שאני לא צריכה סמים.

הגברים בישראל קוראים לי תמיד: רושקה! רושקה! רוצים לדבר איתי. למה הם רוצים לדבר איתי? כדי להכניס אותי למיטה. הם לא רוצים להכיר אותי. אבל לצערי, הגברים הישראליים הם גברים נפלאים. בכל העולם, בכל מקום, תמיד הייתי עם ישראלים.

הם הכמים מאד. הם יתנו לך רק אם תתני להם. אבל הם לא יודעים להתנהג עם אשה. אין להם בראש את המושג, לאט-לאט, הם רוצים הכל ומהר, ובבת-אחת.

אני אהבת גברים בדיוק כמו שהם אהבים אותי. יש לי סיסמה: ישיש - אין-אין. ואני יודעת דבר אחד, כשהרבי רים אמורים בגברים, לעולם אל תהיי מופי-תעתו ומי שיש לו ראש טוב, יבין למה

מכון לבגרות ישראלי

20% תנחה לחיילים בשרות פעיל

למד בביתך בגרות

אם אתה שואף להצליח בבחינות הבגרות המוקדמות וללמוד בצורה רצינית ותחת פיקוח בהתאם לתכניות של משרד החינוך, אנו נסייע בידך להגשים את שאיפתך.

באפשרותך להיבחן במעדים הגותים לך.

לרשות הלומדים יעמדו יוצעים לעזרה אישית בסניפי המכללה העברית להשתלמות בכתב.

כתובת
מעוניין בקורס
שם
טלפון

צוות מורינו ועובדינו עומדים לשרותך ליעוץ בכל עת

המכללה העברית להשתלמות בכתב

37 שנות נסיון. 115,000 בוגרים

תל-אביב, שד' רוטשילד 93, טל. 624162 • חיפה, נורדאו 30, טל. 667040

ירושלים, התסתדרות 22, טלפון 224769

— שעות הורשה: 8:00-20:00 ללא הפסקה —

הופיע בכריכה קלה!

הספר

שהכל מדברים בו

מרד הנפילים

מאת

איין ראנד

(מחברת "כמעין המתגבר")

להשיג בחנויות הספרים והקניוסקים

הפצה: גד, רח' צ'לנוב 13, ת"א